

Няколко дни преди референдума, моите хазяи в швейцарското градче Шафхаузен, където отсядам, бяха силно скептични, че инициативата "анти-минарета" ще успее да събере мнозинство, макар и те самите да се канеха твърдо да гласуват в нейна полза. Сега, след референдума, нещата изглеждат съвсем другояче.

Както и да оценяваме изхода от допитването, загубилите съвсем не са мюсюлманите - на тях никой в Швейцария няма да им пречи и занаят да практикуват своята религия. Не, губещи се оказаха мултикулти-"хуманистите", за които всяка чужда култура е много по-достойна за защита от своята собствена. Губещи са безпринципните вечни активисти, винаги склонни към тоталитарни изкушения. Губещи са и капитулантите-помирители като швейцарската външна министърка, обезпокоена от евентуални реакции в арабско-мюсюлманския свят. Силно загрижена за износа на швейцарски стоки тя бе готова да надене намордник на алпийската демокрация.

Ако в навечерието на референдума се начетохме на комично-загрижени коментари, сега след неговия изход нещата започват да изглеждат направо абсурдни. В германската лява преса от "Зюддойче цайтунг" до "тац" четем колко катастрофално погрешно се били произнесли швейцарците и защо техният референдум бил мечешка услуга на демокрацията, на свободата на вероизповеданията и на добрите ни отношения с арабско-ислямския свят.

Същите палячовци, които иначе неуморно ни убеждават в своите статии, че Иран съвсем не е диктатура на педофили-дъртаци и които ни набиват в главите, че Хамас била дошла на власт "по демократичен начин" сега си позволяват да осъждат свободното волеизявление на швейцарците като "недемократично", защото гламавият племенник не бил послушал мъдрия си настойник. И ето, че настойникът се сърди лошо...

Швейцарците станаха първата европейска нация, произнесла се на свободно допитване

срещу ислямизацията на своята страна. Не срещу религиозната свобода, не срещу ресторанти, в които може да се яде "халал", т.е. чиста според Корана храна, не и срещу исляма като религия. Швейцарците просто се произнесоха срещу една асиметрия, която в някои други страни се приема безропотно като природно явление.

Мюсюлманите в Европа имат право да строят джамии. На християните в арабско-ислямски държави това е забранено (за евреите и за други "неверници" няма какво и да говорим). В Афганистан и в Пакистан, отказалите се от исляма са заплашени от смъртно наказание. Туристите в Саудитска Арабия нямат правото дори да носят Библия в кюфара си. Това са порядки, които не бива да бъдат толерирани.

Отсега нататък трябва да се действа само на принципа "дай ми да ти дам". Също както между правителствата се договарят слотове за авиокомпаниите, така трябва да се договарят и "летищни права" за строителство на религиозни учреждения. Разбира се не в съотношение едно към едно, но по принцип.

Щом като в Бон имаме саудитска Академия Крал Фахд, която не подлежи на контрола на германските училищни власти, тогава и в Риад трябва да има Евангелска или Католическа академия, или Институт за теория и практика на атеизма. Щом ирански жени могат да се разхождат с пълнотелесно покривало по мюнхенските алеи, тогава трябва да е разрешено и на европейски жени да се движат облечени по свой избор из Техеран или Исфахан, без да ги нападат похотливи отрядници на ислямската полиция.

Всичко е много лесно. Просто някой трябва да започне. Което и направиха швейцарците.

[Превод: Милен Радев](#)